

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 26889

гр. София, 12.12.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в закрито заседание на 12.12.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

като разгледа дело номер **11701** по описа за **2023** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248, ал. 3 ГПК вр. чл. 144 АПК вр. чл. 63д ЗАНН.

Образувано е по частна жалба, подадена от „БОБО КАР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя М. Б., чрез адв. Й. Л., съдебен адрес: С.-град, [населено място], [улица]Ш № 29 срещу Решение № 1927 от 22.03.2024 г., постановено по КАНД № 11701/2023 г. по описа на Административен съд София-град, XI-ти касационен състав, в частта за разноските. Жалбоподателят иска присъждане на разноските в пълния поискан размер - 720 лв., алтернативно – в размер на 660 лв. Ответникът – Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/, изразява становище за неоснователност на жалбата.

Като съобрази доводите на страните и представените по делото доказателства, настоящият касационен състав на АССГ формира следните изводи:

Частната жалба е подадена в срок и от лице с правен интерес, поради което е допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С обжалваното решение, АССГ е потвърдил Решение № 4520 от 10.10.2023 г., постановено по НАХД № 13711/2022 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 131 състав, с което е отменен Електронен фиш /ЕФ/ № [ЕГН]/09.07.2021 г. на АПИ, с който на „БОБО КАР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500, лева, на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, във връзка с чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, за нарушение по чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

Съобразно изхода от спора, АССГ е присъдил разноски на ответника „БОБО КАР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] в размер на 550 лв., при претендирани от тях такива в размер на 720 лв. Съдът е констатирал, че размерът на адвокатски хонорар за процесуално представителство следва да бъде определен в размер на 550 лв., съобразно

разпоредбата на чл. 18, ал. 2 вр. чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Определението е правилно.

Разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 ЗАНН регламентира правото на разноси на страните в производствата пред районния и административния съд, като препраща към реда по АПК. Съобразно разпоредбата на чл. 78, ал. 5 от ГПК при искане от насрещната страна, съдът може да намали размерът на платеното адвокатско възнаграждение за един адвокат ако същото е прекомерно с оглед фактичката и правна сложност на делото. Основанието по чл. 78, ал. 5 ГПК се свежда до преценка за съотношението на цената на адвокатска защита и фактичката и правна сложност на делото, като съобрази доказателствените факти и доказателствата, които ги обективират и дължимото правно разрешение на повдигнатите правни въпроси, което е различно по сложност при всеки отделен случай.

Съдът констатира, че с постановеното по делото съдебно Решение № 1927 от 22.03.2024 г., се е произнесъл по направеното от жалбоподателя искане по реда на чл. 143 от АПК за присъждане на разноси по производството, съобразно представените по делото доказателства за реално строени разноси в производството и списък на разностите по реда на чл. 80 от ГПК, като в полза на жалбоподателя „БОБО КАР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], след разглеждане на направеното от страна на ответника, Агенция „Пътна инфраструктура“ възражение по реда на чл. 78, ал. 5 от ГПК, което е прието за основателно, е присъдил сумата от 550 лева, представляваща разноси за заплатено адвокатско възнаграждение. Съдът е приел, с оглед изхода от спора, че в полза на „БОБО КАР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], е възникнало право за присъждане на претендираните в производството разноси, но в посочения минимален размер. Съобразена е фактичката и правна сложност на делото, проведения брой на съдебните заседания и извършените от процесуалния представител на жалбоподателя действия.

Действително макар и определеното от съда адвокатско възнаграждение да е в минималния размер по чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, същото не е недостатъчно, и цената на адвокатската защита не следва да бъде увеличена, тъй като не е налице несъответствие между размерът на възнаграждението и усилията на защитата при упражняване на процесуалните права на жалбоподателя. Напротив - защитата по делото предполага на общо основание предполага познаване на правна материя и приложими правни норми от различни закони, активно процесуално поведение на адвоката за осъществяване на съдебната защита на жалбоподателя. Като следва да се вземе предвид, че настоящото съдебно производство не се отличава нито с фактическа, нито с правна сложност в сравнение с други дела от същата материя.

По гореизложените съображения настоящият касационен състав приема, че обжалваното определение е постановено в съответствие с материалния закон и следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното, Административен съд София-град, XI-ти касационен състав,

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ частна жалба, подадена от „БОБО КАР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя М. Б., чрез адв. Й. Л., срещу Решение № 1927 от 22.03.2024 г., постановено по КАНД № 11701/2023 г. по описа на

Административен съд София-град, XI-ти касационен състав, в частта за разностите
Определението не подлежи на обжалване.